

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 noiembrie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu, Ion Guzun,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Andrei Formusatii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 aprilie 2014, în cauza penală în privință a lui

Cojocari Viorel Mihail, născut la 11 martie 1976, originar din or.Sînjerei, domiciliat în mun.Bălți, str.Calea Orheiului 117

și

Mișin Veaceslav Iacob, născut la 11 decembrie 1963, originar din s.Bălănești, r-nul Criuleni, domiciliat în or.Orhei, str.Brîncuși 22.

Termenul examinării cauzei:

1. 29.03.2012 - 30.05.2013 - prima instanță,**2.** 24.06.2013 - 30.04.2014 - instanța de apel,**3.** 28.07.2014 - 18.11.2014 - instanța de recurs.

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹ Cod de procedură penală legal executată.

Colegiul penal lărgit asupra recursului,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 30 mai 2013, Cojocari Viorel și Mișin Veaceslav au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.190 alin.(2) lit.b), c) Cod penal la câte 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții cu caracter comercial, pe un termen a câte 2 ani, fiecare.

Potrivit art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a pedepsei pe un termen de probă de câte 2 ani, pentru fiecare.

Acțiunile civile înaintate de Grumațchi Andrei și Pleșco Iurie au fost admise în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Cojocari Viorel și Mișin Veaceslav, au comis acțiuni de escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere în următoarele circumstanțe:

În luna iunie 2009, aflîndu-se în s.Elizaveta, mun.Bălți, locuitorii satului Grumațchi Andrei și Pleșco Iurie au făcut cunoștință cu Cojocari Viorel, care în procesul discuției, aflînd de dorința acestora de a pleca la lucru peste hotarele

R.Moldova, i-a convins că poate să le acorde un ajutor în vederea perfectării și obținerii actelor necesare pentru plecarea lor la lucru în Cehia, precum și obținerii vizei de lucru la ambasada Cehiei în R.Moldova.

După ce Grumațchi Andrei și Pleșco Iurie, au acceptat propunerea lui Cojocari Viorel, în luna iulie 2009, aflându-se în s.Elizaveta, mun.Bălți, în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul perfectării și obținerii actelor necesare pentru plecarea la lucru în Cehia, precum și obținerii de la ambasada Cehiei în R.Moldova a vizei de lucru în Cehia și a altor documente, asigurându-i că le va deschide vize de lucru în țara dată, a primit de la fiecare câte 1250 euro, ce constituie suma de câte 19759,25 lei.

Ulterior, în procesul perfectării de către Grumațchi Andrei și Pleșco Iurie a actelor necesare pentru a fi prezentate la ambasada Cehiei în R.Moldova, într-o zi din vara anului 2009, ultimii s-au întâlnit în or.Orhei cu cet.Mișin Veaceslav, care acționând cu intenție, îndreptată spre dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, sub pretextul programării într-un mod mai urgent la ambasada Cehiei, prin înșelăciune și abuz de încredere, a primit de la fiecare din ei câte 500 euro, ce constituie suma de câte 7903,7 lei.

În toamna anului 2009 lui Grumațchi Andrei și Pleșco Iurie de către ambasada Cehiei în R.Moldova le-a fost refuzat în deschiderea vizelor, astfel prin acțiunile sale au dobândit ilicit, prin înșelăciune și abuz de încredere Cojocari Viorel suma de 39518,50 lei și Mișin Veaceslav suma de 15807,40 lei, cauzându-le părților vătămate o daună în proporții considerabile.

Instanța, reținând declarațiile părților vătămate A.Grumațchi și Iu.Pleșco date în cadrul cercetării judecătorești, unde au afirmat că au transmis fiecare în parte pentru perfectarea vizei lui Cojocari Viorel câte 1250 euro, în total suma de 2500 euro și lui Mișin Veaceslav câte 500 euro, în total suma de 1000 euro, care la acea perioadă, conform cursului valutar al BNM constituia suma de 39518,50 lei și, respectiv, suma de 15807 lei, ce potrivit art.126 Cod penal, nu constituie proporții mari, dar considerabile, a conchis că acțiunile inculpaților urmează a fi reîncadrate din prevederile art.190 alin.(4) Cod penal în cele ale art.190 alin.(2) lit.b), c) Cod penal.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul și avocatul V.Teleba în numele inculpatului V.Cojocari, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie condamnați în baza art.190 alin.(4) Cod penal, numindu-le pedeapsa lui Mișin Veaceslav - 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții cu caracter comercial pe un termen de 2 ani și lui Cojocari Viorel - 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții cu caracter comercial pe un termen de 2 ani, invocând că instanța, analizând și cercetând probele acușării, corect a tras concluzia ca fiind dovedită vinovăția inculpaților pe faptul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, comisă de două persoane, însă neîntemeiat a tras concluzia că prin acțiunile sale aceștia au cauzat daune considerabile părților vătămate și a reîncadrat acțiunile lor de la alin.(4) la alin.(2) al art.190 Cod penal, deoarece incorect a dispersat faptele acestora, pe când acțiunile lor s-au manifestat prin acțiuni unice, cu caracter continuu, pe o perioadă mai îndelungată, de unde rezultă că fiecare din ei a dobândit ilicit, prin înșelăciune și abuz de încredere de la părțile vătămate câte 27662,95 lei, fiecare, iar în total suma de 55325,90 lei, ce constituie proporții mari;

- avocatul în numele inculpatului V.Cojocari, casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece dînsul nu a comis infracțiunea incriminată și nu a dobîndit ilicit bunurile altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, ci doar a luat actele transmise de V.Mișin; instanța neîntemeiat și-a bazat concluzia pe declarațiile părților vătămate, pe cînd acestea urmau a fi apreciate critic, deoarece în declarațiile lor sînt divergențe cu privire la suma de bani ce a fost transmisă, cui aceasta a fost transmisă, de rînd ce din declarațiile martorului L.Bocancea rezultă că martorul V.Tudos nu a fost prezent la discuția dintre A.Grumațchii, Iu.Pleşco cu V.Cojocari, și careva bani nu au fost transmiși; instanța nu a luat în seamă nici faptul că părțile vătămate s-au adresat cu cererea la organele de poliție abia peste trei ani de zile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 aprilie 2014, a fost respins apelul procurorului, ca nefondat și admis apelul avocatului V.Teleba în numele inculpatului Cojocari Viorel, și prin extindere și în privința lui Mișin Veaceslav, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Cojocari Viorel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.362¹ alin.(2) lit.b), c) Cod penal la amendă în mărime de 600 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții cu caracter comercial pe un termen de 2 ani;

- Mișin Veaceslav, a fost recunoscut vinovat și condamnat art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții cu caracter comercial pe un termen de 2 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a pedepsei pe un termen de probă de 2 ani. În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Instanța de apel a constatat că Cojocari Viorel, acționînd de comun acord cu Mișin Veaceslav, în luna iunie 2009, în scopul obținerii unui folos financiar, au întreprins acțiuni privind organizarea intrării, tranzitării și șederii ilegale cu scop de lucru pe teritoriul Cehiei, prin confecționarea și folosirea documentelor false în vederea tănuirii intenției reale de intrare și ședere pe teritoriul Cehiei a cetățenilor R.Moldova, Grumațchi Andrei și Pleșco Iurie, locuitori ai s.Elizaveta, mun.Bălți, care nu dețineau cetățenia țării nominalizate și nu erau rezidenți ai acestui stat, primind de la fiecare din ei suma de 1750 euro în următoarele circumstanțe:

În luna iunie 2009, aflîndu-se în s.Elizaveta, mun.Bălți, locuitorii satului Grumațchi Andrei și Pleșco Iurie au făcut cunoștință cu Cojocari Viorel, care în procesul discuției, aflînd de dorința acestora de a pleca la lucru peste hotarele R.Moldova, i-a convins că poate să le acorde un ajutor în vederea perfectării și obținerii actelor necesare pentru plecarea lor la lucru în Cehia, precum și obținerii vizei de lucru la ambasada Cehiei în R.Moldova.

După ce Grumațchi Andrei și Pleșco Iurie au acceptat propunerea lui Cojocari Viorel, în luna iulie 2009, acesta înțelegîndu-se în prealabil cu Mișin Veaceslav, a primit de la fiecare cîte 1250 euro, ce constituie suma de cîte 19759,25 lei.

Ulterior, în procesul perfectării de către Grumațchi Andrei și Pleșco Iurie a actelor necesare pentru a fi prezentate la ambasada Cehiei în R.Moldova, într-o zi din vara anului 2009, ultimii s-au întîlnit în or.Orhei cu Mișin Veaceslav, care acționînd cu intenție unică cu Cojocari Viorel, îndreptată la obținerea unui folos financiar, sub pretextul programării într-un mod mai urgent la ambasada Cehiei, a primit de la fiecare din ei cîte 500 euro, ce constituie cîte 7903,7 lei.

În toamna anului 2009 lui Grumațchi Andrei și Pleșco Iurie, de către ambasada Cehiei în R.Moldova le-a fost refuzat în deschiderea vizelor pentru plecarea lor la lucru în Cehia.

4.2. Instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, audiind inculpații V.Cojocari și V.Mișin, părțile vătămate A.Grumațchi și Iu.Pleșco, martorul L.Bocancea, cercetînd probele scrise – plîngerile părților vătămate A.Grumațchi, Iu.Pleșco, certificatul medical nr.13899 eliberat la 05.08.2009, certificatul de sănătate nr.019535, certificatul medical, cazierul juridic pe numele cet.A.Grumațchi, cu traducere în limba Cehă, autentificate notarial, procesele-verbale de confruntare dintre Iu.Pleșco, A.Grumațchi și V.Mișin, dintre E.Popescu și V.Mișin, dintre V.Cojocari și V.Mișin, dintre V.Cojocari și A.Grumațchi, dintre V.Cojocari și Iu.Pleșco, pe care apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpaților întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, adică organizarea, în scopul obținerii, direct sau indirect, a unui folos financiar sau material, a intrării, șederii, tranzitării ilegale a teritoriului statului sau a ieșirii de pe acest teritoriu a persoanei, care nu este nici cetățean, nici rezident al acestui stat, săvîrșită asupra a două persoane, de către două persoane, dar nu de escrocherie, după cum au fost încadrate de organul de urmărire penală, cît și de prima instanță, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere.

Astfel, instanța a conchis că prima instanță a dat faptei săvîrșite de inculpați o încadrare juridică greșită, deoarece acțiunile acestora nu au fost îndreptate spre dobîndirea ilicită a bunurilor părților vătămate A.Grumațchi și Iu.Pleșco, ci în obținerea directă sau indirectă a unui folos financiar sau material pentru serviciile acordate de către ei părților vătămate pentru intrarea și șederea ilegală a ultimilor pe teritoriul Cehiei, deci componenta de infracțiune de organizare a migrației ilegale, care s-a realizat atît prin latura obiectivă, cît și cea subiectivă a infracțiunii date, fiindcă banii au fost transmiși inculpaților de către părțile vătămate tocmai pentru ca aceștia să le organizeze intrarea lor ilegală pe teritoriul Cehiei, spunîndu-le ce acte sînt necesare pentru intrare, organizîndu-le colectarea lor, traducerea acestora în limba cehă și programarea la ambasada Cehiei pentru deschiderea vizei, de rînd ce cunoșteau că ultimii nu sînt nici cetățeni, nici rezidenți ai acestui stat.

La fel, instanța de apel, în suportul concluziei de reîncadrare a acțiunilor inculpaților în baza art.362/1 Cod penal, a reținut și declarațiile părților vătămate, care în prima instanță, cît și în apel au declarat că banii în sumă de cîte 1750 euro, au fost transmiși inculpaților nu în urma înșelăciunii sau abuzului de încredere, ci pentru organizarea intrării și șederii în Cehia, unde urmau să se angajeze la muncă, ambii solicitînd încasarea numai a jumătate din suma transmisă inculpaților, de unde reiese că aceștia recunosc că o jumătate din sumă a fost cheltuită de inculpați pentru acțiunile de organizare a migrației lor ilegale, din care motiv instanța, conducîndu-se de prevederile art.411 Cod de procedură penală, prin extindere a examinat cauza și în privința inculpatului V.Mișin.

Instanța de apel, reținînd cele relatate și constatate în ședință a considerat că apelul procurorului, care a solicitat condamnarea inculpaților pentru infracțiunea de care aceștia au fost puși sub învinuire, în baza art.190 alin.(4) Cod penal, este nefondat, pe motiv că acțiunile inculpaților nu întrunesc elementele infracțiunii de escrocherie.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentele apărării referitor la prezența unor contraziceri în declarațiile părților vătămate, care inițial au arătat că au transmis banii lui V.Cojocari și V.Mișin în anul 2010, iar ulterior au indicat că transmiterea banilor a avut loc în anul 2009, deoarece această circumstanță nu influențează asupra esenței cauzei, unele elemente pot fi uitate, însă declarațiile acestora că inculpații și-au asumat obligația de a organiza migrarea lor ilegală, cărora le-au transmis suma de câte 1750 euro, sînt consecvente și identice, precum și în partea cui au fost transmiși acești bani - câte 1250 euro lui V.Cojocari, care le-a lămurit că nașul său, V.Mișin, poate să-i ajute în perfectarea documentelor și obținerea vizei pentru a pleca la muncă în Cehia, ca apoi făcînd cunoștință prin intermediul lui V.Cojocari cu V.Mișin, i-au transmis ultimului suma de câte 500 euro, pentru urgentarea înregistrării la ambasadă, astfel de a pune la îndoială veridicitatea acestor declarații nu s-a constatat.

Lipisit de temeii instanța a considerat și afirmația avocatului, precum că declarațiile martorului V.Tudos, urmau a fi apreciate critic, din motiv că cele relatate de ultimul în procesul-verbal al ședinței de judecată, nu corespund adevărului, deoarece partea apărării careva obiecții asupra procesului-verbal nu a înaintat, în corespundere cu prevederile art.336 alin.(6) Cod de procedură penală.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel, ținînd cont de dispozițiile art.61, 75 Cod penal, precum și de faptul că inculpații anterior nu au fost trași la răspundere penală, că infracțiunea a fost comisă de ei în anul 2009, ambii se caracterizează pozitiv la locul de trai, au la întreținere copii minori, iar inculpatul V.Mișin și pe mama sa în etate, că circumstanță e agravante în cauză lipsesc, considerat posibil de a le acorda acestorza o șansă pentru corectare în condițiile neprivative de libertate.

Astfel, instanța reținînd circumstanțele atenunate sus menționate, cît și rolul fiecărui inculpat la comiterea faptei, a concluzionat că inculpatului V.Cojocari urmează a-i fi aplicată o pedeapsă sub formă de amendă, iar lui V.Mișin - de închisoare, însă reieșind din faptul că ultimul este veteran al organelor afacerilor interne și a trupelor de carabeniери din R.Moldova, a conchis că nu este rațional ca dînsul să execute pedeapsa reală cu închisoarea, considerînd că scopul pedepsei se va obține fără izolarea lui de societate, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei, în corespundere cu dispozițiile art.90 Cod penal.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocînd temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, deoarece hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, invocînd că instanța de apel la adoptarea soluției de condamnare a dat deplină eficiență prevederilor procesual penale, a făcut o apreciere corectă a probelor, a reținut utilitatea probelor prezentate de partea acuzării, însă incorect a făcut concluzii ce nu se racordă la ele, adică la ansamblul probator acumulat pe cauză, din care motiv neîntemeiat a recalificat acțiunile inculpaților din prevederile art.190 alin.(4) în cele ale art.362/1 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, de rînd ce probele acumulate de către organul de urmărire penală, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere cuvenită, și anume declarațiile părților vătămate Iu.Pleşco, A.Grumațchi, martorilor E.Popescu, V.Tudos, M.Cucereavîi, L.Grumațchi, cît și probele scrise, demonstrează vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii de escrocherie și nu de organizare a migrației ilegale, adică prin organizarea nemijlocită a intrării lui A.Grumațchi și Iu.Pleşco pe teritoriul R.Cehe, neargumentînd poziția sa, prin care acțiuni concrete a fost organizată intrarea părților vătămate pe teritoriul unui stat străin.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate în instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra, la cererea părților, orice probe noi pe care le consideră necesare, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Decizia instanței de apel, conform art.417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit constată că, deși aceste prevederi legale sînt obligatorii, instanța de apel nu le-a respectat pe deplin și, în special, în latura aprecierii juridice a faptei imputate inculpaților Mișin Veaceslav și Cojocari Viorel în baza art.190 alin.(4) Cod penal.

Astfel, consultînd textul sentinței, prima instanță a administrat probele prezentate de procuror, și anume declarațiile inculpaților, a părților vătămate Iu.Pleşco, A.Grumațchi, a martorilor V.Tudos, M.Cucereavii, L.Grumațchi, E.Popescu, și probele scrise: plîngerile părților vătămate, certificatele medicale nr.13899 din 05.08.2009, de sănătate nr.019535, cazierul juridic pe numele cet.A.Grumațchi, traduse în limba cehă și autentificate notarial, procesele-verbale de confruntare dintre Iu.Pleşco, A.Grumațchi și V.Mișin, dintre E.Popescu și V.Mișin, dintre V.Cojocari și V.Mișin, dintre V.Cojocari și A.Grumațchi, dintre V.Cojocari și Iu.Pleşco, și, reținînd prevederile art.126 Cod penal, a considerat dovedită vinovăția lui V.Cojocari și V.Mișin în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, deoarece aceștia au cauzat părților vătămate daune nu în proporții mari, ci în proporții considerabile.

Instanța de apel casînd sentința și rejudecînd cauza, a reîncadrat acțiunile inculpaților în prevederile altei norme penale – art.362¹ alin.(2) lit.b), c) Cod penal, motivînd că din probele acumulate în cauză, acțiunile acestora nu au fost îndreptate spre dobîndirea ilicită a bunurilor părților vătămate A.Grumațchi și Iu.Pleşco, ci în obținerea, directă sau indirectă, a unui folos financiar sau material pentru serviciile acordate de către ei părților vătămate pentru intrarea și șederea ilegală a acestora pe teritoriul Cehiei, adică organizarea migrației ilegale. Concluzia dată instanței și-a bazat-o pe aceleași probe, enumerate mai sus, în baza cărora prima instanță a conchis că acțiunile inculpaților întrunesc elementele infracțiunii de escrocherie.

Colegiul consideră că concluziile instanței de apel sînt pripite, iar probele administrate în cauză nu au fost verificate și apreciate în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și coroborării lor, ce ar fi demonstrat acțiunile concrete întreprinse de inculpați pentru organizarea și intrarea părților vătămate pe teritoriul unui stat străin.

Conform art.52 Cod penal se consideră componentă de infracțiune totalitatea semnelor obiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă, iar potrivit art.113 Cod penal se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei

prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Prin urmare, referitor la încadrarea acțiunilor inculpaților V.Mișin și V.Cojocari în baza art.362¹ alin.(2) lit.b), c) Cod penal, Colegiul atestă că, conform teoriei dreptului ca obiect juridic al acestei componente de infracțiune îl formează relațiile sociale cu privire la desfășurarea în condiții de legalitate a organizării intrării, șederii sau tranzitării teritoriului statului sau a ieșirii de pe acest teritoriu a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestui stat.

Art.3 din Protocolul împotriva traficului ilegal de migranți pe cale terestră, a aerului și pe mare, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate din 15.11.2000, la care R.Moldova este parte din 16.10.2005, definește expresia de „*trafic ilegal de migranți*”, care desemnează faptul de a asigura, în scopul obținerii, direct sau indirect, un folos financiar ori un folos material, intrarea ilegală într-un Stat Parte a unei persoane, care nu este nici cetățean, nici rezident permanent al acestui stat, iar expresia „*intrare ilegală*” - desemnează trecerea frontierelor atunci când condițiile necesare intrării ilegale în statul primitor nu sînt satisfăcute.

Reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră că instanța de apel preamatur a tras concluzia că inculpații au realizat latura obiectivă a infracțiunii de care au fost recunoscuți vinovați, deoarece nu pot constitui documente, care apar în contextul activităților organizate de către subiectul infracțiunii prevăzute de art.362¹ Cod penal, acele documente, care sînt necesare în vederea eliberării vizelor de intrare/ieșire în/din R.Moldova, fiindcă aceste documente nu au destinația care rezultă din interpretarea dispoziției ce incriminează fapta de organizare a migrației ilegale, acestea fiind destinate nu intrării pe teritoriul unui stat, perfectarea acestora poate doar contribui la intrarea pe teritoriul statului.

Astfel, reținând cele relatate, pentru a încadra acțiunile inculpaților V.Mișin și V.Cojocari în baza art.362¹ alin.(2) lit.b), c) Cod penal, instanța de apel urma să argumenteze prin care probe se demonstrează faptul că inculpații au avut intenția obținerii unui folos material pentru serviciile acordate acestora pentru intrarea și șederea ilegală a lor pe teritoriul Cehiei.

În concluzie, Colegiul penal consideră că instanța de apel, în speța dată, nu a analizat la modul cuvenit acțiunile și intenția inculpaților V.Cojocari și V.Mișin, care s-au obligat să pună la dispoziția părților vătămate invitațiile de lucru în Cehia, care de fapt nu permiteau intrarea pe teritoriul Cehiei cu scopul angajării la lucru, cât și a altor documente, asigurându-le deschiderea vizelor de lucru în această țară și urgentarea procedurii de progarmare la ambasada Cehiei, insuflîndu-le astfel încredere, siguranță și legalitate în acțiunile lor, ce a generat transmiterea benevolă a banilor acestora, și nu a constatat din care motiv li s-a refuzat părților vătămate în deschiderea vizelor – că documentele erau false sau din alt temei.

Astfel, Colegiul penal conchide, că instanța de apel la judecarea apelului a comis erori de drept, prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Procedînd în asemenea mod, instanța nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.414 alin.(2) și 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu o hotărîre neîntemeiată și nemotivată.

Avînd în vedere că erorile de drept invocate nu pot fi corectate de către instanța de recurs, decizia instanței de apel în cauza dată urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță.

La noua rejudecare a cauzei instanța de apel are obligația ca în conformitate cu art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, avînd în vedere prevederile art.93, 95, 101 Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și recurs și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărîre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Andrei Formusatii, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 aprilie 2014, în cauza penală în privința lui Cojocari Viroel și Mișin Veaceslav și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Decizia publicată integral la 16 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun